

§ 186. Vidneforklaring under domsforhandling optegnes i retsbogen i det omfang, retten bestemmer. Retten bør herved tage hensyn til ønsker fra parter eller vidner og til, om optegnelsen kan antages at få betydning under fornyet prøvelse af sagen.

Stk. 2. I øvrigt optegnes hovedindholdet af vidneforklaringen. De vigtigste udtalelser gengives så vidt muligt med vidnets egne ord.

§ 187. Tvistigheder under vidneførsel afgøres efter begæring ved kendelse.

§ 188. Der tilkommer vidner en godtgørelse af 5 kr. for hver påbegyndt periode af 2 timer, der medgår til opfyldelse af deres vidnepligt, dog mindst 10 kr. Må de rejse mere end 3 kilometer for at nå til retten, tilkommer der dem endvidere godtgørelse for billet frem og tilbage med jernbane eller skib (2. klasse) eller andet offentligt befordringsmiddel, eller, hvis offentlige befordringsmidler ikke kan benyttes, en godtgørelse af 40 øre for hver tilbagelagt kilometer. Må det antages, at et vidne har haft udgifter eller tab, som overstiger den i 1. og 2. pkt. nævnte godtgørelse, kan retten, hvis omstændighederne taler for det, tillægge vidnet en særlig godtgørelse herfor. De ydelser, vidnet har krav på, eller, hvis disse ikke kan anslås bestemt, passende forskud derpå, må tilbydes betalt samtidig med indkaldelsens forkyndelse.

Stk. 2. Personer, som i henhold til indkaldelse har afgivet forklaring til politiet, har efter begæring krav på godtgørelse efter stk. 1, 2. pkt. Reglen i stk. 1, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 189. Såfremt hensynet til fremmede magter, til statens sikkerhed eller til opklaring af alvorlige forbrydelser taler derfor, kan retten eller politiet pålægge en person, der er afhørt som vidne, tavshedspligt med hensyn til hans viden om sagen.

Stk. 2. Pålægget bortfalder, når sagen er afsluttet. Pålægget kan forinden ophæves af retten eller politiet. Politiets nægtelse af at ophæve et pålæg skal efter begæring forelægges retten. Den pågældende skal gøres bekendt med adgangen hertil.

Stk. 3. Overtrædelse af pålægget straffes med bøde eller hæfte.

§ 190. Reglerne i denne lov finder anvendelse på vidneafhøring efter begæring af udenlandske myndigheder. En anmodning om iagttagelse af en særlig form eller fremgangsmåde bør så vidt muligt imødekommes, medmindre dette vil være åbenbart uforeneligt med landets retsorden.“

10. §§ 202, 203, *stk. 1, 2. pkt.*, 205, 206, 207, 208, 212 og 213, *2. pkt.*, ophæves.

11. § 291, *stk. 1*, affattes således:

„§ 291. Ved dommen skal sagen påkendes uden henvisning til påfølgende proceshandlinger.“

12. § 296, *stk. 3*, ophæves.

13. § 296, *stk. 4*, ændres til *stk. 3*, og „§ 195“ ændres til „§ 190“.

14. §§ 298-300 affattes således:

„§ 298. Retten kan efter begæring af en part pålægge modparten at fremlægge dokumenter, der er undergivet hans rådighed, og som parten vil påberåbe sig under sagen, medmindre der derved vil fremkomme oplysning om forhold, som han ville være udelukket fra eller fritaget for at afgive forklaring om som vidne, jfr. §§ 169-172.

Stk. 2. Undlader modparten uden lovlig grund at efterkomme pålægget, finder bestemmelsen i § 304 tilsvarende anvendelse.

§ 299. Retten kan efter begæring af en part pålægge tredjemand at forevise eller udlevere dokumenter, der er undergivet hans rådighed, og som har betydning for sagen, medmindre der derved vil fremkomme oplysning om forhold, som han ville være udelukket fra eller fritaget for at afgive forklaring om som vidne, jfr. §§ 169-172.

Stk. 2. Undlader tredjemand uden lovlig grund at efterkomme pålægget, finder bestemmelsen i § 178 tilsvarende anvendelse.

§ 300. En part, der fremsætter begæring om fremlæggelse af dokumenter i henhold til §§ 298 og 299, må angive de kendsgerninger, der skal bevises ved dokumenterne, samt de grunde, hvorpå han støtter, at modparten eller den opgivne tredjemand er i besiddelse af dokumenterne.

Stk. 2. Bestemmelse om fremlæggelse af